

РЕШЕНИЕ

№ 7327

гр. София, 27.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева

Елена Попова

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **6855** по описа за **2023** година докладвано от съдия Елена Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“ /А./ срещу Решение № 2083/03.05.2023г. на СРС, НО, 23-ти състав, постановено по нахд №20231110200040/2023г. по описа на Районен съд - София.

В подадената жалба касаторът твърди, че решението е неправилно и незаконосъобразно. Моли съда да постанови решение, с което да отмени атакуваното решение.

Ответникът по касационната жалба в съдебно заседание оспорва жалбата, като твърди, че електронният фиш /ЕФ/ е издаден при съществено нарушение на процесуалните правила, както и в нарушение на материалния закон, поради което счита, че въззивният съд правилно го е отменил. Претендира разноски по делото за заплатен адвокатски хонорар.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено следното:

Производството пред районния съд е образувано по жалба на Г. Ф. Р. срещу

електронен фиш № [ЕГН], с който на жалбоподателя е наложено административно наказание глоба в размер на 1 800 лв. за нарушение на чл.139 ал.7 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ вр. чл.179 ал.3а вр. чл.187а ал.5 от ЗДвП, установено от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10 ал.1 ЗП, за това, че на 28.02.2021г. в 17.33 часа е установен ППС влекач „М. Актрос“, рег. [рег.номер на МПС] , с технически допустима максимална маса 19 000, брой оси 2, екологична категория Евро 6, в състав с ремарке с общ брой оси 5, с обща технически допустима максимална маса на състава 44 000, в [община], за движение по път А-6 км 50+427, с посока намаляващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото ППС частично не е заплатена дължимата пътна такса по чл.10 ал.1 т.2 от Закона за пътищата, тъй като за посоченото ППС има Т. декларация за преминаването, но платената категория е по-малка от измерената, като нарушението е установено с устройство №10182, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл.10 ал.1 от Закона за пътищата, намиращо се на път А-6 км 5-+247.

С Решение № 2083/03.05.2023г. на СРС, НО, 23-ти състав, постановено по нахд №20231110200040/2023г. по описа на Районен съд - София, въззивният съд е отменил изцяло електронния фиш.

За да постанови този резултат, въззивният съд е приел за установено от фактическа страна, че за управляването на път А-6 на процесната дата от жалбоподателя ППС, собственост на трето лице, частично не е била заплатена дължимата пътна такса по чл. 10 ал.1 т.2 ЗП, тъй като за превозното средство има Т. декларация за преминаването, но платената категория е по - малка от измерената.

Въз основа на така установеното въззивният съд е приел, че с обжалвания електронен фиш жалбоподателят е санкциониран за нарушение по чл. 179 ал.3а ЗДвП, според която разпоредба - водач, който управлява пътно превозно средство от категорията по чл. 10б ал. 3 от Закона за пътищата по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което не са изпълнени съответните задължения за установяване на изминатото разстояние, съгласно изискванията на Закона за пътищата, за участъка от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, който е започнал да ползва, или няма закупена маршрутна карта за същата, съобразно категорията на пътното превозно средство, се наказва с глоба в размер 1800 лв. За нарушена е посочена и разпоредбата на чл. 139 ал.7 ЗДвП , според която - водачът на пътно превозно средство от категорията по чл. 10б ал. 3 от Закона за пътищата е длъжен преди движение по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, да закупи маршрутна карта за 3 участъците от платената пътна мрежа, които ще ползва, или да изпълни съответните задължения за установяване на изминатото разстояние и заплащане на дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, освен когато тези задължения са изпълнени от трето лице.

При така установеното от правна страна въззивният съд е приел, че обжалваният електронен фиш е издаден в нарушение на чл. 189ж ал.1 ЗДвП , тъй като не се отнася за нарушение по чл. 179 ал. 3 ЗДвП, а за нарушение чл. 179 ал.3а ЗДвП. Санкционирането с електронния фиш е незаконосъобразно на осн. чл. 39 ал.4 ЗАНН, според която разпоредба - за случаи на административни нарушения, установени и заснети с техническо средство или система, в отсъствие на контролен орган и нарушител, когато това е предвидено в закон, овластените контролни органи могат да налагат глоби, за което се издава електронен фиш. Извън изложеното допуснато е

нарушение при индивидуализиране на нарушението.

Поради така изложените мотиви съдът е отменил наказателното постановление изцяло.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима. Наведените доводи в същата представляват касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателно-процесуалния кодекс, приложим по препрощане от чл. 63в от ЗАНН.

Въззивният съд е установил относимите факти и въз основа на тях правилно е приел, че на 28.02.2021г. в 17.33 часа е установен ППС влекач „М. Актрос“, рег. [рег.номер на МПС] , с технически допустима максимална маса 19 000, брой оси 2, екологична категория евро 6, в състав с ремарке с общ брой оси 5, с обща технически допустима максимална маса на състава 44 000, в [община], за движение по път А-6 км 50+427, с посока намаляващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото ППС частично не е заплатена дължимата пътна такса по чл.10 ал.1 т.2 от Закона по пътищата, тъй като за посоченото ППС има Т. декларация за преминаването, но платената категория е по-малка от измерената, като нарушението е установено с устройство №10182, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл.10 ал.1 от Закона за пътищата, намиращо се на път А-6 км 5-+247.

Настоящият състав намира, че въззивният съд правилно е приел, че обжалваният електронен фиш е издаден в нарушение на чл. 189ж ал.1 ЗДвП, тъй като не се отнася за нарушение по чл. 179 ал. 3 ЗДвП, а за нарушение чл. 179 ал.3а ЗДвП.

Този извод следва от това, че съгласно чл.189е, ал.1 и 2 от ЗДвП актовете за установяване на административни нарушения по чл.179, ал. 3 - 3в се съставят от длъжностните лица на службите за контрол по чл. 165, чл. 167, ал. 3 - 3б и чл. 167а съобразно тяхната компетентност (ал.1), като при установяване на нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б преди съставяне на акт за установяване на административно нарушение, контролните органи уведомяват нарушителя за възможността да заплати таксата по чл.10, ал.2 от Закона за пътищата. Когато актът за установяване на нарушението се съставя в отсъствие на нарушителя, възможността за заплащане на тази такса се предоставя с връчването на акта (ал.2). Посочената разпоредба ясно и категорично постановява, че за административни нарушения по чл.179.ал.3 - 3в се съставят актове за административни нарушения, както и компетентността на органите, които ги съставят.

По същият категоричен начин, следващата разпоредба – на чл.189ж, ал.1 от ЗДвП постановява, че при нарушение по чл.179, ал.3, установено и заснето от електронната система по чл.167а, ал.3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на пътното превозно средство, собственика или вписания ползвател, описание на нарушението, нарушените разпоредби, възможността за заплащане на таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата, размера на глобата, срока и начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от управителния съвет на Агенция "Пътна инфраструктура".

И двете посочени разпоредби са нови, приети с един и същи закон, за изменение и допълнение на ЗДвП, обн. в ДВ, бр. 105 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г.

Разпоредбите на чл.167а, ал.1, ал.2 и ал.4 от ЗДвП уреждат правата и задълженията на Агенция "Пътна инфраструктура" при осъществяване на контрол върху заплащането на съответната такса по чл.10, ал.1 от Закона за пътищата чрез електронната система за събиране на пътни такси (ал.1), както и действията по изпълнение на функциите по този закон на определените от председателя на управителния съвет на Агенция "Пътна инфраструктура" длъжностни лица, сред които и да „съставят и връчват актове за установяване на административни нарушения и връчват електронни фишове за нарушения по чл.179, ал.3 - 3в.“ (ал.2, т.8), както и задълженията на Агенция "Пътна инфраструктура" да създава и поддържа информационна система, в която се издават и съхраняват докладите по ал. 3 и електронните фишове за нарушения по чл.179, ал.3 - 3в. (ал.4).

Посочените разпоредби не уреждат процедурата по издаване на актове за установяване на административни нарушения и на електронни фишове, както и хипотезите, при които се съставят актове за установяване на административни нарушения и електронни фишове. Ето защо, тези норми не могат да игнорират нормите за административнонаказателната отговорност или да ги заместят и допълват. Разпоредбата на чл.46, ал.3 от Закона за нормативните актове категорично забранява да се обосновава наказателна, административна или дисциплинарна отговорност чрез тълкуване на нормите в смисъла, който най-много отговаря на други разпоредби, на целта на тълкувания акт и на основните начала на правото на Република България, както и при непълна норма, за неуредените от него случаи да се прилагат разпоредбите, които се отнасят до подобни случаи, ако това отговаря на целта на акта.

След като законодателят с един и същи закон е предвидил, че установяването на конкретно нарушение става чрез съставяне на акт за административно нарушение, а за друго, също така конкретно посочено нарушение може да се състави електронен фиш, е недопустимо да се допълва съдържанието на законова разпоредби предвиждаща административнонаказателна отговорност с аргументи от съдържанието на норми, уреждащи правомощията на държавни органи. Не може да обоснове съставянето на електронен фиш за нарушение по чл.179, ал.3а и препратката за влизане в сила на електронните фишове, съдържаща се в чл.189ж, ал.7 от ЗДвП, съгласно която по отношение на електронния фиш за нарушение по чл.179, ал.3 - 3б се прилагат разпоредбите на чл.189, ал.10, след като в ал.1 на нормата не е предвидена възможност за съставяне на електронен фиш за нарушение по чл.179, ал.3б ЗДвП. След като цели административнонаказателна репресия законодателят следва да бъде ясен, конкретен и точен при създаването на правните норми.

Изложеното до тук сочи, че в случая липсва изрична законова разпоредба предвиждаща възможността да бъде съставен електронен фиш за нарушение по чл.179, ал.3а от ЗДвП. Тъй като се касае за наказателно административна дейност не е възможно чрез разширително тълкуване на нормата на чл.189ж, ал.1 от ЗДвП, да се приеме че тя се отнася и до нарушенията по чл.179, ал.3а от ЗДвП.

Ето защо, като е приел, че за нарушението по чл.178, ал.3а ЗДвП не е предвидено издаването на електронни фишове и е отменил издаденият електронен фиш, районният съд е постановил решението си в съответствие със закона, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора основателно е искането на процесуалния представител на ответника за присъждане на разноски, съобразно представения списък на

разноските и доказателствата за тяхното извършване, а именно в размер на 576 лв. заплатено адвокатско възнаграждение за касационното производство.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2, пр.1 от АПК, Административен съд София – град, X.-ви касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2083/03.05.2023г. на СРС, НО, 23-ти състав, постановено по нахд №20231110200040/2023г. по описа на Районен съд - София.

ОСЪЖДА Агенция "Пътна инфраструктура", [населено място] да заплати на "БАРТЕР" ЕООД, [населено място] деловодни разноски в размер на 576 /петстотин седемдесет и шест/ лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.